

Sygn. akt VIII U 2602/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Stańczyk
Protokolant:	sekr. sąd. Dagmara Nastaj

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 roku w Lublinie

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 17 października 2017 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala wnioskodawcy A. S. prawo do emerytury od dnia 1 września 2017 roku.

Sygn. akt **VIII U 2602 / 17**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 października 2017 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił A. S. prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) oraz ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Krata Nauczyciela (Dz. U. z 2017 r., poz. 1189 ze zm.) z uwagi na to, że wnioskodawca nie udowodnił na dzień 31 grudnia 2008 roku co najmniej 30 – letniego okresu ubezpieczenia. Organ rentowy nie uwzględnił do wskazanego okresu ubezpieczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 8 czerwca 1980 roku do dnia 19 sierpnia 1980 roku (decyzja – k. 17 akt emerytalnych).

W odwołaniu od powyższej decyzji A. S. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i uwzględnienie okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia jako okresów składkowych (odwołanie – k. 2-3 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że Zakład nie uwzględnił okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców wskazanego w decyzji, biorąc pod uwagę wielkość gospodarstwa (tj. 1,04 hektara), charakter produkcji prowadzonej w gospodarstwie, jak również liczbę osób pracujących w gospodarstwie,

co świadczyć ma, iż wnioskodawca wykonywał tam jedynie okresową pracę przy pomocy rodzicom, a nie stałą pracę wykonywaną co przez najmniej 4 godziny dziennie (odpowiedź na odwołanie – k. 9-9v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

A. S., urodzony w dniu (...), w dniu 14 września 2017 roku złożyła wniosek o emeryturę, w którego treści zawarł oświadczenie o tym, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 31 grudnia 2008 roku łączny okres zatrudnienia w wymiarze 29 lat, 10 miesięcy i 23 dni, w tym 29 lat, 8 miesięcy i 17 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 6 dni okresów nieskładkowych. Na dzień 31 grudnia 2008 roku ubezpieczony legitymował się też co najmniej 20 – letnim okresem wykonywania pracy w szczególnym charakterze, tj. pracy nauczycielskiej. Stosunek pracy, w ramach którego ubezpieczony wykonywał pracę nauczycielską bezpośrednio przed złożeniem wniosku o emeryturę, ustał w dniu 31 sierpnia 2017 roku na wniosek pracownika, zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karata Nauczyciela. A. S. na mocy decyzji z dnia 11 września 2017 roku pobiera także nauczycielskie świadczenie kompensacyjne (okoliczności bezsporne).

J. i S. małżeństwo S. (rodzice wnioskodawcy) byli w spornym okresie właścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,04 hektara, położonego w Ł. przy ulicy (...). Zarówno matka, jak i ojciec skarżącego w okresie od 1 lipca 1977 roku do 31 grudnia 1988 roku podlegali ubezpieczeniu społecznemu rolników. Naliczone w tym okresie składki były przez rodziców ubezpieczonego regulowane (zaświadczenia – k. 9, 10 i 11 a.e.).

W okresach od 20 sierpnia 1979 roku do 7 czerwca 1980 roku oraz od 20 sierpnia 1980 roku do 31 sierpnia 1983 roku A. S. był zatrudniony na stanowisku nauczyciela w Szkole (...) w M. (świadczenie pracy – k. 11 a.e. (...)).

Wnioskodawca zameldowany był w domu rodziców. W gospodarstwie rolnym prowadzonym przez nich uprawiano ziemniaki, zboże oraz warzywa, nie było łąki. Warzywa były w ogródku przy domu i za stodołą. Ogród warzywny zajmował powierzchnię około 7 arów, warzywa były wykorzystywane na potrzeby domu. Na terenie gospodarstwa były też zabudowania. Żywy inwentarz stanowiły świny i drób, tj. kury oraz kaczki. Nie było w gospodarstwie konia, który do prac polowych był pożyczany wraz z niezbędnym osprzętem od sąsiadów. W okresie przerwy w zatrudnieniu w Szkole (...) w M., tj. od dnia 8 czerwca 1980 roku do dnia 19 sierpnia 1980 roku, wnioskodawca pracował codziennie w tym gospodarstwie. Nigdzie wówczas zawodowo nie pracował. W czerwcu zajmował się wrywaniem chwastów, oborywaniem ziemniaków, ręcznym opryskiwaniem zbóż i ziemniaków azotoksem. Lipiec i sierpień 1980 roku były miesiącami żniw, wnioskodawca kosił kosą zboża, następnie podbierał i wiązał snopki, które później się zwożono do stodoły. Wykonywał też młóckę. Każdego dnia rano karmił zwierzęta. Parował ziemniaki dla świń, do tego dodawał osypkę, to jest mieszkankę nasion zbóż, komosy i pokrzywy. Karmił także drób. Samo karmienie zwierząt i przygotowanie jedzenia dla nich zajmowało mu około 4 godziny. Świnie karmił jeszcze drugi raz w ciągu dnia – około południa. W spornym okresie skarżący pracował w gospodarstwie rolnym rodziców codziennie, co najmniej 4 godziny dziennie. Sąsiednie gospodarstwo należało do Z. I., która również codziennie wykonywała tam prace gospodarskie, widując wnioskodawcę przy jego czynnościach. Ojciec wnioskodawcy w spornym okresie pracował zawodowo w (...) Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy, dopiero po pracy mógł się zająć obrządkiem w gospodarstwie. Matka wnioskodawcy nie pracowała w gospodarstwie z uwagi na schorzenia (...) Wnioskodawca miał trójkę młodszego rodzeństwa, które wspólnie z nim i z rodzicami zamieszkiwało przy gospodarstwie. Wnioskodawca w spornym okresie wykonywał prace w gospodarstwie, jako że był najstarszy z rodzeństwa, zaś rodzeństwo przebywało większość czasu poza domem. Najstarsza siostra skarżącego studiowała i w spornym okresie przebywała na praktykach studenckich. Druga siostra skarżącego zatrudniona była w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...). Brat skarżącego uczęszczał natomiast do szkoły zawodowej i również nie pomagał w gospodarstwie w spornym okresie z uwagi na młody wiek. Ojciec wnioskodawcy przeszedł na emeryturę z dniem 31 grudnia 1981 roku i wówczas przejął całość prac w gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca z domu rodzinnego wyprowadził się w sierpniu 1983 roku (zeznania wnioskodawcy – k. 16v-17v oraz 26-26v a.s.; zeznania świadka Z. I. – k. 25v-26 a.s.; zaświadczenia i świadectwa dot. rodziny ubezpieczonego – k. 19-26 a.e.).

Przystępując do oceny dowodów osobowych należy stwierdzić, że przesłuchania w sprawie świadek to osoba obca dla ubezpieczonego.

Z. I. zna ubezpieczonego z uwagi na okoliczność zamieszkiwania w okresie objętym sporem w niedalekim sąsiedztwie, tj. w miejscowości położenia gospodarstwa rolnego rodziców skarżącego i prowadzenia w tym czasie własnego gospodarstwa rolnego. Świadek wskazała, że wnioskodawca intensywnie pracował w gospodarstwie w okresie objętym sporem. Sąd dał wiarę jej zeznaniom wobec tego, że były one logiczne oraz uzupełniały się wzajemnie z zeznaniami wnioskodawcy. Również organ rentowy nie podniósł okoliczności, które mogłyby godzić w wiarygodność tych zeznań. Sąd uznał za wiarygodne również zeznania ubezpieczonego jako spójne z zeznaniami świadka. Nadto skarżący szczegółowo opisał wykonywane przez siebie czynności w sposób zbieżny z zeznaniami świadka. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania jego zeznań. W tym przypadku również organ rentowy nie podniósł okoliczności, które podważyłyby wiarygodność tych zeznań.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił również w oparciu o powołane dowody z dokumentów. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Okolicznością sporną, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji oraz treść odwołania, była możliwość uwzględnienia przy ustalaniu prawa ubezpieczonego do emerytury, przypadającego przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresu pracy w gospodarstwie rolnym od dnia 8 czerwca 1980 roku do dnia 19 sierpnia 1980 roku, w łącznym wymiarze 2 miesiące i 12 dni, jako okresu składkowego z uwagi na niespełnienie przez skarżącego warunku legitymowania się co najmniej 30 – letnim okresem zatrudnienia.

W rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajduje art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 967) – zwaną w dalszej części Kartą Nauczyciela. Zgodnie z treścią ust. 1 powołanego przepisu min. nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, mogą – po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy – przejść na emeryturę. Stosowanie do ust. 1a nauczyciele spełniający warunki określone w ust. 1 mogą przejść na emeryturę również w wypadku rozwiązania stosunku pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w okolicznościach określonych w art. 20 ust. 1, 5c i 7.

W związku z urodzeniem się w dniu (...) roku do sytuacji prawnej ubezpieczonego w zakresie warunków wymaganych do ustalenia prawa do emerytury zastosowanie znajduje również ust. 2a powołanego przepisu, zgodnie z którym nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 roku, a przed dniem 1 stycznia 1969 roku zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli:

1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, tj. do dnia 31 grudnia 2008 roku oraz

2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Sumując powyższe, aby dla ubezpieczonego było możliwe ustalenie prawa do emerytury bez względu na wiek musiały w sposób łączny zaistnieć następujące przesłanki:

- posiadanie 30 – letniego okresu zatrudnienia, w tym 20 – letniego okresu wykonywania pracy w szczególnym charakterze;
- rozwiązanie na wniosek nauczyciela stosunku pracy albo rozwiązanie stosunku pracy lub jego wygaśnięcie w okolicznościach określonych w art. 20 ust. 1, 5c i 7;
- spełnienie warunków stażowych w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, tj. do dnia 31 grudnia 2008 roku;
- nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenie wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Bezspornym jest, że ubezpieczony na dzień 31 grudnia 2008 roku legitymuje się co najmniej 20 – letnim okresem wykonywania pracy w szczególnym charakterze, tj. pracy nauczycielskiej. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, a jego stosunek pracy ustał w dniu 31 sierpnia 2017 roku.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony nie spełniał natomiast warunku legitymowania się co najmniej 30 – letnim okresem zatrudnienia. Przystępując do oceny zasadności zajętego w zaskarżonym rozstrzygnięciu stanowiska należy zauważyć, że spełnienie przez nauczyciela przesłanki ogólnego stażu pracy (w tym przypadku trzydziestoletniego okresu zatrudnienia) powinno być oceniane z uwzględnieniem przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383) – zwanej w dalszej części ustawą emerytalną, w tym art. 6 (definiującego okresy składkowe), art. 7 (definiującego okresy nieskładkowe) oraz art. 10 (regulującego kwestię uwzględnia jako okresów składkowych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości okresów pracy na roli).

Mając na uwadze treść zgłoszonego przez ubezpieczonego do organu rentowego wniosku, obejmującego żądanie uwzględnienia w wymaganym okresie 30 – letniego zatrudnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od dnia 8 czerwca 1980 roku do dnia 19 sierpnia 1980 roku, w rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajduje art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktując, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5 - 7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Kwestia pracy w gospodarstwie rolnym na gruncie cytowanego przepisu była wielokrotnie przedmiotem rozważań w orzecznictwie sądowym. W judykaturze wykształcił się pogląd, iż o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalnych okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 roku) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności. Po pierwsze wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej „domownika” z art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017 roku, poz. 2336, tekst jedn. ze zm.). Po drugie czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2013 roku, II UK 368/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2012 roku, III AUa 59/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 sierpnia 2013 roku, III AUa 147/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 kwietnia 2013 roku, III AUa 212/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24 września 2013 roku, III AUa 230/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 listopada 2013 roku, III AUa 238/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 9 października 2013 roku, III AUa 427/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21 sierpnia 2013 roku, III AUa 461/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2012 roku, III AUa 696/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 grudnia 2013 roku, III AUa 860/13; wyrok

Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 lutego 2013 roku, III AUa 1059/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 grudnia 2012 roku, III AUa 1423/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 27 lutego 2014 roku, III AUa 1451/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31 lipca 2013 roku, III AUa 1513/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 czerwca 2013 roku, III AUa 1719/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 roku, III AUa 1916/11).

Zasadnym jest także wskazać na pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 19 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 155/00, w którym Sąd ten odrzucił związek wykonywania czynności rolniczych z kryteriami określającymi termin „domownika” według art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, kwalifikując te czynności jako okres pracy w gospodarstwie rolnym wyłącznie za pomocą spełnienia warunku wykonywania pracy w wymiarze co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy, co skutkuje możliwością uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym w czasie wakacji szkolnych. Zasadność uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym w czasie wakacji szkolnych, po ukończeniu 16 – tego roku życia, świadczonej przed dniem 1 stycznia 1983 roku w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy potwierdzona została także w późniejszym orzecznictwie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 31 sierpnia 2006 roku, sygn. III AUa 397/06; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2012 roku, sygn. III AUa 59/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2012 roku, sygn. III AUa 696/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 września 2014 roku, sygn. III AUa 2480/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 kwietnia 2015 roku, sygn. III AUa 1037/14). Z przedstawionymi poglądami Sąd Okręgowy w pełni się zgadza.

Wskazana zasada dopuszczalności uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym do ubezpieczeniowego stażu pracy nie może być stosowana bez uwzględnienia przy ocenie charakteru takiej pracy, co podkreśla się w orzecznictwie, znaczenia pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym dla ogólnego funkcjonowania tego gospodarstwa. Podkreśla się bowiem, że doraźna pomoc wykonywana zwyczajowo przez dzieci osób zamieszkałych na terenach wiejskich nie stanowi pracy w gospodarstwie rolnym, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej. Zasadniczego znaczenia nabiera zatem ustalenie czy w zgłoszonym przez wnioskodawcę okresie jego praca była wykonywana w koniecznym rozmiarze, czy nie miała ona charakteru tylko zwyczajowej pomocy świadczonej przez dzieci rodzicom, z uwzględnieniem wszelkich towarzyszących okoliczności, m.in. wieku osoby powołującej się na taką pracę, wykonywanych czynności, charakteru i rozmiaru gospodarstwa, liczby domowników (por. m.in. w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 kwietnia 2015 roku, sygn. akt III AUa 1037/14).

Z poczynionych ustaleń bezsprzecznie wynika, że w okresie od dnia 8 czerwca 1980 roku do dnia 19 sierpnia 1980 roku wnioskodawca wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym w wymiarze co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy. Oprócz ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym przez cały okres czasu nadającego się do świadczenia w jego ramach prac związanych z funkcjonowaniem tego gospodarstwa pozostawała wyłącznie matka ubezpieczonego, która z uwagi na(...) nie mogła wykonywać pracy w niezbędnym dla funkcjonowania gospodarstwa zakresie. Natomiast ojciec skarżącego w okresie objętym sporem musiał godzić pracę w gospodarstwie z pracą poza rolnictwem, będąc zatrudnionym w (...) Oddział Ł. jako (...) Praca w przedsiębiorstwie państwowym w sposób nie budzący wątpliwości Sądu wpływała na zakres obowiązków związanych z pracą w gospodarstwie ubezpieczonego, związanych z czynnościami wykonywanymi w okresie nieobecności ojca w tym gospodarstwie, poprzez niewątpliwe zwiększenie go. Niewątpliwie nieobecność ojca skarżącego do godziny 6 rano do godzin popołudniowych powodowała wzrost istotności obecności wnioskodawcy w kontekście funkcjonowania gospodarstwa, w którym w tym czasie oprócz niego, na co już wskazano, obecna była wyłącznie chora matka. Jak bowiem ustalono, rodzeństwo wnioskodawcy przebywało w ciągu dnia poza domem. Poza tym skarżący jako najstarszy z rodzeństwa tradycyjnie przyjmował na swoje barki największą odpowiedzialność za pomoc rodzicom i to w nim pokładano największe nadzieje na zastępowanie nieobecnego z uwagi na obowiązki zawodowe ojca. W kontekście poczynionych ustaleń odnośnie wykonywanych przez wnioskodawcę czynności zdaniem Sądu drugorzędno charakteru nabiera wielkość gospodarstwa, które miało charakter ogólnorolny. Konieczność samodzielnego zatroszczenia się zarówno o plody rolne w okresie wegetacji, jak też i o przebywający w gospodarstwie żywy inwentarz, nie stanowią w ocenie Sądu podstawy do przyjęcia, aby czynności wykonywane przez wnioskodawcę w spornym okresie mogły być zakwalifikowane w ogólności jako

doraźna pomoc wykonywana zwyczajowo przez dzieci osób zamieszkałych na terenach wiejskich. Poczynione ustalenia pozwalają na przyjęcie wniosku o istotnym znaczeniu pracy wnioskodawcy dla funkcjonowania gospodarstwa w okresie od 8 czerwca 1980 roku do 19 sierpnia 1980 roku.

Biorąc pod uwagę bezsporny między stronami wymiar stażu ubezpieczeniowego, wynoszący 29 lat, 10 miesięcy i 23 dni, w tym 29 lat, 8 miesięcy i 17 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 6 dni okresów nieskładkowych oraz ocenę charakteru prawnego okresów objętych sporem, należy uznać, że ubezpieczony spełnia warunek posiadania co najmniej 30 – letniego okresu zatrudnienia, niezbędnego do ustalenia prawa do wcześniejszej emerytury, tj. emerytury przyznawanej niezależnie od wieku nauczyciela. Uwzględniając bowiem ustalony przez Sąd okres wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym rodziców (od dnia 8 czerwca 1980 roku do dnia 19 sierpnia 1980 roku) legitymuje się on okresem zatrudnienia w wymiarze 30 lat, 1 miesiąca i 5 dni. Co istotne z punktu widzenia warunku przewidzianego w ust. 2a art. 88 Karty Nauczyciela, spełnienie warunku stażowego nastąpiło na dzień 31 grudnia 2008 roku. Tym samym ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do ustalenia mu prawa do emerytury nauczycielskiej bez względu na wiek od dnia 1 września 2017 roku, tj. od początku miesiąca, w którym zgłoszono wniosek przyznanie o świadczenia – stosownie do art. 129 ust. 1 w związku z art. 100 ustawy emerytalnej. Na dzień ten wnioskodawca spełniał bowiem wszystkie warunki do ustalenia prawa do emerytury.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.